

P.O.HVIEZDOSLAV: HÁJNIKOVA ŽENA

I

Jak hniezdo v skrytu parutí:
tak chalupa v hôr zákutí
uprostred zeleného lázku,
rozvitom st'a by na obrázku.
Kút ozaj skromný, ale milý...

Napravo záhradôčka malá,
čo treba, aby dochovala -
No bárs je malá, pri tom všetkom,
či dvierkami, či prez plot letkom
i kvetinám dnu voľno vníšť:
tot' tam noc čaká fiala,
noc, aby vôňou dýchala -
tu jozefček - tam rozmajrín
(ten pospolitej lásky syn)
sa vánkom milo kyvotá -
stred hriadky cyprus **pobratim**
zas kudlí sa jak chvoje dym -
po krajoch opäť klincov **chvist** -
tam v kúte božedrievä zase
si drieme, nechťk tuto v jase -
tam panimáriový list -
a iná kvietkov prostota.

VII

Či čuli ste už padat' les?
Videli kedy, jak sa valí,
videli pád a čuli ston!?
Ó, to zjav hrôzy neskonalý,
to v rozštiepení sviatku zvon,
to nárek, čo ti ubera
dych, v tlkot srdca prieči hate,
to dusot, ktorý ducha mätie!
To...! Ó, ty lúte, kruté plemä,
i rúcho zvliekaš z matky-zeme!?
Posledných chceš ju zbaviť krás,
z temena drahý kmášeš vlas?
Ó, ked' tak víchor ostrý zhudie,
jak zimomraviet', krahnut' bude!
Ked' lejak zhučí, sšuští dážď:
jak márne hľadať bude plášť,...

IX

Navonku tís... Až spoza riavy,
kde krovín mítor s jedlinami,
ktos' zadružgotal porostom
a začernal sa príkrov hlavy
(podistým sledič za ryndzami),
však hned' zmizol: lebo vtom
pohorským svahom oproti
tu strelec vylupnul sa z hory,
muž strmý čarnej lepoty -
pán Artuš ... St'aby koho stíhal,
zobracal sem-tam palné zory;

načúval - kročil a zas číhal -
S tým obkolesiac chalupu,
ked' videl, že nič na priekory,
na dvorec šupol kradmým zvykom;
tak doplužil sa ku schodíkom;
s tými hybaj hurtom dnu! -
Čo a jak Hanka, ked' host' vkročil:
nevedieť (iste skamenelá,
zabudla uvítania vd'ak,
ked' zrak jej úšker diabla zočil,
stál známy pred ňou vlkodlak
a okáľama žhavo stočil).

Po zvade chláhol pochlebný
zas - vábny lákot na oprátky
a čankot, podchyt ohebný;
vzdor zápäť, cuvot strmý, vrátky,
i odvrk, zvyklý povŕhat' -
Vtom živý, súrny, prosebný
vzlyk; stňaby toho, ktorý vidí,
že veľa síl tam premrhat'
mu - i viac než ich v sebe tuší,
by stačil zvrátiť úpadok,
a komu ďalších nadávok
zbroj planá v čistej jeho duši
už rozhodne sa hnusí, bridí.
Však márne: prudší svár a krik,
a lomozu sa strhlo vrenie;
za okny mihotavé tiene;
poľuje čajsi svevolník...

Rut, dusot, hrmot jak v deň súdny;
v to „rata!“ všetkých nerestí,
že skaly by sa pukla blana;
ozvenou však len chechot, besy.
No pablesk, čo jak tenký, vľúdny
zatleje v každom neštestí,
svetielce mušky medzi kermi -
i obet' už-už doráňaná
uvrzla izbenými dvermi

preds'; s povýkrikom: Miško, kde si?
útekom hnala cez pitvor.
Lež, žial'boh, ni tam spása, schrana:
ďas už jej zastal na odpor,
a „Hohó!“ vresknúc, „okovaná!
Ja nezdolať t'a, potvoru!?
Ba prisám -" znova neochable
boj podujímal k úmoru.
„Stoj!“ krikla žena rozzúrená,
„späť! Netkni sa ma, hnusný diable!
Na Boha zručím svoju vec,
ty nútis, bych sa prehrešila!
Vidz!" z klina schvatla záražec -
„Ak neustaneš, jak som žena,
viac neprekročíš toho prahu,
bezbožník... varuj!" Postupnutie -
„Ľad'! Amazonka roztomilá - "
„Hach! - Zbojník! - Tu máš napokon...“
Pán Artuš zrúknul, schrčal dute,
zvrávoral - skydol na podlahu -

„Juj!“ - Hanka desnú kvil’bu vzniesla,
„krv! - Pomóc! Miško! - On mrie, on -
Môj Bože, čo som urobila!...“
a kŕčovite cez prah sklesla.

XV

Vtom pažitnatom na chodníku
krok zašuchotal krpca strmý
a ku chalupe dochádza.
Vzozrela Hanka nedočkave:
„Kto as' tak prudko stúpa k nám?...“
Bol Michal. Z lesa zbehnul práve;
pokonal včasšie prácu tam,
i prišiel domov, hodne v znoji,
no za širákom tisy chvoj.
Oprel sa o valašku - stojí,
i ziera, tvárou slastný ľah:
jak toten červík rumádza,
nôžkami v neprestajnom boji.
Zrel šťastný otec, v nádejach -
a hľa, naň vzozrel Janíček,
naň očiek rosná nevädza!
Jak zradoval sa, splesal - hoj!
„Ej, tisíc-kyslíc!“ prsty pukol,
i pohnúc sa k decku priam
smavému, sšimral a mu cmukol:
„Tam si - ej!“ štipnúc do líček...
I matka mľaskla: „Skoro - ham! ...“
no vzdychla ihned' tichou mukou,
osŕkla, kryjúc duše taj -
pamiatky čierne nebodaj –
Tak tešia sa, hľa, z ratolesti...

I javor zuní o ich šestí...

Podivno! - Tedy nerest' stá
už prehrmela nad tým párom
a opäť blaha svitnul máj?
Sú tajné Božie cesty veru!
Ked' polnoc zhliadne hviezdnatá:
ten javor, jak by ožil čarom,
čudesné šumí o tom vesti;
ba mne sa všetko tak ver' zdá:
že totam krídly zašelestí
vše z neba zletlý anjel zmieru...

Úlohy

1. Vysvetli v I. speve jambickú stopu:

.....
.....
.....

2. Vypíš z I. spevu slová, ktoré vyjadrujú vzťah autora k ľudu. Zarad' ich do systému slovnej zásoby.

3. Nájdi strofy, v ktorých prevládajú lyrické a v ktorých epické časti. Napíš prvé a posledné slovo týchto častí.

4. Vypíš z I. spevu všetky pomenovania kvetov a pokúša sa zistit' , aké sú to kvety.(Je ich 8)

5. Vysvetli symboliku slova hniezdo.....

6. Pomenuj básnické prostriedky:

V kúte božedrievä zase si drieme.....

Toť tam noc čaká fiala.....

Cyprus pobratim zas kudlí sa jak chvoje dym.....

Tu strelec vylupnul sa z hory.....

Ked' polnoc zhliadne hviezdnatá.....

Naň očiek rosná nevädza.....

7. Vypíš z textu 3 slová s apostrofom, vysvetli jeho funkciu:

8. Porovnaj použitie otáznika v podčiarknutých veršoch:

9. V VII. speve pomenuj zvýraznený básnický prostriedok:.....

10. Vypíš z textu apoziopezu . Akú funkciu má v umeleckom teste?:

11. Pokúš sa vysvetliť význam slov:

Lúty riava parute chvoje
kudlí sa krahnúť mítor
ryndze lepota palné zory
priekory lákot čankot
podchyt ohebný záražec

12. Z IX. spevu vypíš slová, z ktorých je zrejmý charakter a správanie Artuša (nemusia to byť iba mená)

Na základe týchto slov napíš charakteristiku Artuša.

13. Nájdi a pomenuj v IX. speve neurčitý slovesný tvar. K danému slovesu vytvor všetky ostatné neurčité slovesné tvary a pomenuj ich:

14. V IX. speve vo vyznačenej vete vysvetli znelostnú asimiláciu:

16. Prečo Artuš nazýva Hanku Amazonkou? (IX. spev)

- A/ lebo je veľmi pekná
C/ lebo je odvážna, bojovná

- B/ lebo má rada prírodu
D/ lebo jej chce zalichotiť

17. Zisti, akého pôvodu sú označené slová v 2. strofe. Nájdi ich slovenský ekvivalent :

18. Urči vzor podstatného mena plemä. Vytvor čo najviac podobných podstatných mien.

19. Pomenuj fonetický jav v predposlednom verši . spevu a vysvetli jeho princíp v tomto

verši:.....
.....

20. Vytvor synonymá k slovám z IX. spevu:

Riava.....
Zadruzgotal.....

21. V druhej strofe IX. spevu nájdi a vysvetli veršový presah. Porovnaj narúšanie rytmicko – syntaktického paraleлизmu u Hviezdoslava s romantickou literatúrou.

.....
.....
.....
.....
.....

22. Vysvetli spojenie súdny deň. Nájdi v texte ďalšie náboženské motívy.

.....
.....
.....

23. V XV. speve vysvetli vyznačený verš:

.....
.....

Kto nosieva podobne ozdobený klobúk?.....
.....

24. Z prvej strofy v XV. speve je zrejmé:

- A/ Hankina matka sa teší z malého vnúčika
B/ Hanka pri príchode Michala domov práve večerala
C/ Hanka je šťastná, ale občas sa v nej ozvú výčitky svedomia

25. Michal sa cíti šťastný, pretože (XV. spev):

- A/ ulobil statného jeleňa B/ po príchode domov uvidel svojho syna
C/ Odpustil im starý Villáni D/ darilo sa mu v práci

26. Urči, od akých slov a akým spôsobom vznikli podstatné mená z IX. spevu:

Lákot.....
Chláchol.....
Cuvot.....
Podchyt.....
Odvrk.....